

телю! — рекълъ му Гороломчо. — Цѣла черква носишъ на гърба си.

— Азъ не съмъ толкова силенъ, колкото изглеждамъ. Най-силниятъ човѣкъ на свѣта е Гороломчо отъ царския дворецъ.

— Азъ съмъ Гороломчо. Тръгвай съ мене!

Тръгнаха. Вървѣли, какво вървѣли — срещнали другъ великанъ, който носѣлъ цѣлъ скалистъ хълмъ на гърба си.

— Бре, че си силенъ, приятелю! — извикалъ Гороломчо.

— Не съмъ толкова силенъ, колкото изглеждамъ. Но Гороломчо отъ царския дворецъ е най-силниятъ човѣкъ на свѣта.

— Азъ съмъ Гороломчо, — извикалъ силниятъ момъкъ. — Ела съ насъ!

И тримата тръгнаха. Сигнали до морето. Гороломчо рекълъ:

— Оставете товара си и елате да плуваме по море. Ще се качимъ въ тоя корабъ.

Двамата великани оставили черквата и скалистия хълмъ на брѣга, качили се на кораба заедно съ Гороломча и заплували по широкото море.

Плували, плували — стигнали до единъ островъ. Слѣзли на брѣга да пиятъ вода. Видѣли грамаденъ дворецъ. Приближили до двореца. Влѣзълъ великанътъ, който носѣлъ черквата. Той видѣлъ страшното чудовище, което държало царската дъщеря на колѣнетъ си. Тя била много натъжена. Момъкътъ се поклонилъ и рекълъ:

— Моля ви се, дайте ми нѣщо за пиене! — умирамъ отъ жажда.

Чудовището отговорило:

— Въ оная чаша на масата има вода за пиене. Вземи и уталожи жаждата си.

Момъкътъ се опиталъ да вдигне чашата, но тя била толкова тежка, че той не могълъ да я помръдне.

Върналъ се при другаритѣ си и имъ разказалъ за тежката чаша.

— Азъ ще отида, — казалъ великанътъ, който носѣлъ цѣлъ хълмъ на гърба си. — Ще пия и ще донеса и вие да си сръбнете отъ тежката чаша.

Той влѣзълъ въ двореца. Помолилъ да му дадатъ нѣщо за пиене.

— Ето чашата на масата. Вземи и пий! — рекло чудовището.

Момъкътъ помѣстилъ чашата, но не можалъ да я дигне.

И той се върналъ при другаритѣ си.

Най-после отишелъ Гороломчо въ двореца. Щомъ го видѣла царската дъщеря, скочила отъ колѣнитѣ на чудовището и се много зарадвала. Момъкътъ помолилъ да му дадатъ нѣщо за пиене.

— Ето чашата на масата, — рекло чудовището, — вземи и пий!

Гороломчо грабналъ чашата, изпилъ я до дъно и я хвърлилъ върху чудовището. То се търкулнало на земята и умрѣло.

Гороломчо взелъ царската дъщеря и я отвелъ въ двореца при баща ѝ. Сестритѣ ѝ познали своя освободителъ. Царътъ одържалъ думата си. Той предложилъ на Гороломча да избере една отъ дъщеритѣ му и да се ожени за нея. Гороломчо избралъ най-малката. Царътъ искалъ да погуби царедвореца. Но най-малката му дъщеря се примолвила да пожали живота му, а за наказание да го пропъди въ далечна страна. Царътъ изпълнилъ молбата ѝ.

Гороломчо се оженилъ за хубавата царкиня. Когато умрѣлъ царътъ, силниятъ момъкъ заелъ царския престолъ. Той живѣлъ дълго и разширилъ и прославилъ царството си.

Ранъ Босилекъ

